

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Cpr/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918200828
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5918200828.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v spore žalobcu: RNDr. J. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U X. - A. č. XXX/XX, XXX XX Z., právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná č. 2835/1A, XXX 01 Z., IČO: 36 866 849, proti žalovanému: Obec Svrčinovec, so sídlom Svrčinovec č. 858, 023 12 Svrčinovec, okres Z., právne zastúpenému JUDr. Jozefom Pikuliakom, advokátom so sídlom kancelárie Nám. Slobody č. 58, XXX.01 Z., o zaplatenie náhrady mzdy vo výške 29.513,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamieťa.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania vedeného Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 5Cpr /3/2015 zamieťa.

Žalovanému sa priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalobca povinný zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.05.2018 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu titulom náhrady mzdy sumu 29.513,68 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z ním vyčíslenej náhrady mzdy za jednotlivé mesiace splatnej od 14.08.2016 do 15.04.2018. Po skutkovej a právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca bol v roku 2014 vymenovaný do funkcie riaditeľa Základnej školy (ďalej len „ZŠ“) v obci Svrčinovec, pričom dňa 30.06.2004 bol medzi žalobcom a žalovaným uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú vo funkcii riaditeľa ZŠ vo Svrčinovci, s vyučovacou povinnosťou. Dňa 08.06.2015 si žalobca osobne prevzal rozhodnutie obce Svrčinovec zo dňa 08.06.2015, ktorým ho obec Svrčinovec ako zriaďovateľ odvolala z funkcie riaditeľa ZŠ vo Svrčinovci. Keďže žalobca nesúhlasil s odvolaním z funkcie riaditeľa školy, zaslal žalovanému list zo dňa 09.06.2015, v ktorom nesúhlasil s odvolaním z funkcie riaditeľa školy, nakoľko postup, akým došlo k odvolaniu z funkcie riaditeľa školy považoval za nezákonný. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že žalobca sa následne domáhal v konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod sp.zn. 7Cpr/3/2015 určenia neplatnosti rozhodnutia o odvolaní žalobcu z funkcie riaditeľa ZŠ vo Svrčinovci zo dňa 08.06.2015. V predmetnom konaní Okresný súd Čadca rozsudkom 7Cpr/3/2015-92 zo dňa 06.04.2017 rozhodol o neplatnosti predmetného rozhodnutia o odvolaní z funkcie riaditeľa školy, pričom tento rozsudok ku dňu podania žaloby nenadobudol právoplatnosť. Žalobca v žalobe ďalej poukázal na to, že mu bola dňa 26.06.2015 doručená výpoveď z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2 Zákonníka práce. Pracovný pomer v prípade žalobcu trval ku dňu doručenia výpovede, t.j. ku dňu 26.06.2015 viac ako 1 rok a výpovedná doba teda uplynula dňa 31.08.2015, ku ktorému dňu sa mal skončiť jeho pracovný pomer ako zamestnanca. Žalobca sa súčasne na Okresnom súde Čadca domáhal

neplatnosti skončenia pracovného pomeru a určenia, že pracovný pomer trvá, keď v uvedenom konaní Okresný súd Čadca rozsudkom sp.zn. 5Cpr/3/2015 zo dňa 20.10.2016 rozhodol, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 26.06.2015 založeného pracovnou zmluvou zo dňa 30.06.2004 je neplatné, pričom uvedený rozsudok ku dňu podania žaloby v prejednávanej spore nenadobudol právoplatnosť. Zo žaloby ďalej vyplynulo, že žalobcovi patrí náhrada mzdy podľa § 79 ods. 1 veta tretia Zákonníka práce v sume jeho priemerného zárobku, a to odo dňa, kedy oznámil zamestnávateľovi, že naďalej trvá na zamestnávaní až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, alebo do času rozhodnutia súdu o právoplatnom skončení pracovného pomeru. Žalobca sa domáhal žalobou neplatnosti skončenia pracovného pomeru a určenia, že pracovný pomer trvá, nakoľko mal záujem pokračovať v ďalšom zamestnaní. Z uvedeného dôvodu náhrada mzdy patrí žalobcovi ako zamestnancovi do právoplatnosti rozhodnutia súdu o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Keďže žalobca bol práceneschopný od 05.10.2015 do 21.07.2016, uplatnil si náhradu mzdy od 22.07.2016 do budúca. Za účelom zistenia svojej priemernej mzdy predložil žalobca súdu výplatné pásky za mesiace apríl, máj a jún 2015, teda za druhý kalendárny štvrťrok roku 2015, keď v mesiaci apríl bola žalobcovi vyplatená hrubá mzda vo výške 1.687,83 eur, v máji 2015 bola žalobcovi vyplatená hrubá mzda vo výške 1.491,52 eur a v mesiaci jún hrubá mzda vo výške 1.185,36 eur. Za druhý kalendárny štvrťrok bola teda žalobcovi vyplatená hrubá mzda v celkovej výške 4.233,50 eur, z čoho vyplýva priemerná mesačná mzda vo výške 1.454,90 eur. V mesiaci júl 2016 bol pracovný fond 21 dní, t.j. od 22.07.2016 do 31.07.2016 priemerná denná mzda žalobcu vychádza z výpočtu 1.454,90 eur/21 a rovná 69,28 eur, za 6 dní v júli 2016 patrí žalobcovi náhrada mzdy vo výške 6 x 69,28 eur, čo spolu predstavuje sumu 415,68 eur. Za mesiace august 2016 až marec 2018 patrí žalobcovi náhrada mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku vo výške 20 x 1.454,90 eur, čo predstavuje 29.098,-eur. Za rozhodné obdobie potom predstavuje hrubá náhrada mzdy sumu 29.513,68 eur, čo predstavuje súčet náhrady mzdy za júl 2016 vo výške 415,68 eur a za obdobie august 2016 až marec 2018 vo výške 29.098,-eur. Pokiaľ sa žalobca domáhal zaplata úrokov z omeškania, pri určení počiatku omeškania náhradu mzdy za jednotlivé mesiace vychádzal z čl. 5 pracovnej zmluvy žalobcu, v ktorej bol stanovený výplatný termín najneskôr do 14. dňa v mesiaci.

2. Žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k žalobe vyjadril, keď vo vyjadrení zo dňa 27.06.2018 namietol pravdivosť tvrdenia žalobcu, že medzi žalobcom a žalovaným bol dňa 30.06.2004 uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú vo funkcii riaditeľ Základnej školy vo Svrčinovci s vyučovacou povinnosťou, keď podľa jeho tvrdení medzi žalovaným a žalobcom nevznikol pracovný pomer. Pracovná zmluva zo dňa 30.08.2014 síce obsahuje údaje o zamestnávateľovi ako obci Svrčinovec, pečať obce a podpis starostu obce, tieto skutočnosti však podľa žalovaného neznamenujú, že tým vznikol pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným, keď pre záver, či medzi týmito subjektmi vznikol pracovný pomer sú podstatné iné skutočnosti. V uvedenej pracovnej zmluve je ako druh práce uvedené, že zamestnávateľ prijíma zamestnanca na vykonávanie práce riaditeľa ZŠ vo Svrčinovci s vyučovacou povinnosťou, keď ako miesto výkonu práce je uvedená ZŠ vo Svrčinovci. V obci Svrčinovec bola v čase uzavretia pracovnej zmluvy v roku 2004 a doposiaľ je iba jedna základná škola s názvom ZŠ a adresou Svrčinovec č. 336, 023 12 Svrčinovec, IČO: 37 812 378 a jedná sa o právnickú osobu s právnou subjektivitou, rozpočtovú organizáciu, ktorej zriaďovateľom je žalovaná obec Svrčinovec. Z tvrdení žalovaného ďalej vyplynulo, že žalobcom predložená pracovná zmluva je pracovná zmluva, v ktorej obec Svrčinovec ako zriaďovateľ ZŠ vo Svrčinovci podľa § 3 ods. 3 zákona č. 596/2003 Z.z. dohodla so žalovaným podmienky podľa Zákonníka práce na základe skutočností, že bol obcou Svrčinovec ako zriaďovateľom školy dňa 11.06.2004 menovaný do funkcie riaditeľa školy. Na základe toho potom žalovaný v pracovnej zmluve vystupoval ako zriaďovateľ školy, nie ako zamestnávateľ a pracovná zmluva z 30.06.2004 sa týka pracovného pomeru v ZŠ vo Svrčinovci a nie v obci Svrčinovec. Z uvedených dôvodov je podľa žalovaného právny názor žalobcu, že medzi ním a obcou Svrčinovec bol uzavretý pracovný pomer, nesprávny. Skutočnosť, že starostka obce Svrčinovec podpísala pracovnú zmluvu z 30.06.2004 vyplýva z právnej úpravy, podľa ktorej zriaďovateľ školy v pracovnej zmluve dohodne podmienky so zamestnancom, ktorý je štatutárnym orgánom (v danom prípade riaditeľom školy menovaným zriaďovateľom ZŠ). Podľa názoru žalovaného je skutočnosť, že v pracovnej zmluve je ako zamestnávateľ uvedená obec Svrčinovec právne nepodstatná, keď podstatný je právny výklad zmluvy, pre ktorý je okrem jej celého gramatického znenia určujúca vôľa účastníkov zmluvy, jej účel a následne správanie po jej uzavretí. Právny názor o pracovnom pomere žalobcu k ZŠ vo Svrčinovci vyplýva aj z dokumentov, ktoré predložil žalobca, keď podľa výplatných pásov žalobcovi mzdu vyplácala ZŠ vo Svrčinovci a z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca vyplýva, že táto vyplácala žalobcovi nemocenské dávky na základe poisťného vzťahu k ZŠ vo Svrčinovci. Vo vyjadrení ďalej

žalovaný poukázal na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 5Cpr/3/2015, ktorého predmetom je určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, je identický so žalobcom v prejednávacom spore iba žalobca, ale ako žalovaný v ňom vystupuje ZŠ vo Svrčinovci. Predmetom tohto konania boli dva návrhy, keď jedným žalobca žiadal, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 30.06.2004 výpoveďou zo dňa 26.06.2015, ktorú dala ZŠ vo Svrčinovci je neplatné a druhým žiadal, aby súd určil, že pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo dňa 30.06.2004 trvá. Okresný súd Čadca ako súd prvej inštancie v uvedenej právnej veci rozsudkom zo dňa 20.10.2016 prvému návrhu vyhovel a druhý zamietol, keď výrok o zamietnutí druhého návrhu nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2016 a voči výroku, ktorým súd návrhu vyhovel podala žalovaná ZŠ vo Svrčinovci odvolanie. Na základe odvolania odvolací Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 31.05.2017 č.k. 7CoPr/2/2017-88 uvedený výrok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Podľa názoru žalovaného je pre konanie v prejednávacom spore podstatná tá skutočnosť, že Krajský súd v Žiline v uznesení č.k. 7CoPr/2/2017-88 zo dňa 31.05.2017 vyslovil právny názor, že zamestnávateľom žalobcu je ZŠ vo Svrčinovci na základe skutkového stavu, ktorý vychádzal z pracovnej zmluvy zo dňa 30.06.2014. Žalovaný súčasne namietal, že žalobca odvodzuje svoje právo od toho, že s ním bol neplatne skončený pracovný pomer a vychádzal zo znenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce, keď k tvrdeniu, že s ním bol neplatne skončený pracovný pomer, nepredložil žiadny dôkaz. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 5Cpr/3/2015 zo dňa 20.10.2016, ten nenadobudol právoplatnosť a navyše stranou v uvedenom spore nie je žalovaný, ale ZŠ vo Svrčinovci. Na základe uvedeného podľa názoru žalovaného, ak žalobca odvodzuje právo voči žalovanému od neplatného skončenia pracovného pomeru so žalovaným, potom má povinnosť k svojmu tvrdeniu preukázať, že súd právoplatne rozhodol o neplatnom skončení pracovného pomeru so žalovaným, v ktorom by žalovaný aj bol stranou konania. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. V podaní zo dňa 26.09.2018 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol, aby do konania na strane žalovaného vstúpil popri pôvodnom žalovanom, t.j. obci Svrčinovec aj ďalší žalovaný, a to ZŠ vo Svrčinovci a súčasne, aby súd upravil/pripustil zmenu žaloby tak, že by popri pôvodnom žalovanom uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu s príslušným úrokom z omeškania aj ďalšiemu subjektu na strane žalovaného, t.j. ZŠ vo Svrčinovci, a to spoločne a nerozdielne s pôvodným žalobcom.

4. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 21.10.2018 navrhol, aby súd nepripustil prístupenie ZŠ Svrčinovec do konania na strane žalovaného, keď poukázal na to, že žalobca sa takýmto návrhom snaží obísť účel ustanovení §§ 79 a 80 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), nakoľko je zjavné, a to aj z uznesenia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7CoPr/2/2017 zo dňa 31.05.2017, že pôvodný žalovaný v čase podania nie je a ani v minulosti nebol zamestnávateľom žalobcu a nemá hmotnoprávnu povinnosť, ktorá sa týka uplatneného nároku, a preto neexistuje ani hmotnoprávny dôvod, aby ZŠ Svrčinovec pristúpila do konania na strane žalovaného, alebo aby došlo k zmene na strane žalovaného tak, že by nahradila doterajšieho žalovaného. Žalovaný v intenciách čl. 5 CSP považoval uvedený procesný postu zo strany žalobcu za zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. V súvislosti so svojím právnym záverom poukázal na rozhodnutia NS ČR, ktoré posudzovali možné obchádzanie inštitútu zámeny účastníkov podľa § 92 ods. 2 O.s.ř., a to rozhodnutia sp.zn. 22Cdo/3838/2010 zo dňa 23.11.2010, sp.zn. 29Odo/119/2006 z 15.02.2006 a sp.zn. 21Cdo/1421/2005.

5. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 9Cpr/8/2018-142 zo dňa 23.11.2018 súd návrh žalobcu na prístupenie ďalšieho subjektu na žalovanej strane zamietol, keď poukázal na to, že pôvodný žalovaný nie je a ani nebol v spore pasívne vecne legitimovaný, a túto vadu nemožno v sporovom konaní konvalidovať inštitútom zámeny účastníka, ktorý bol z civilného sporového procesu vypustený prijatím nového procesného kódexu. Iba na doplnenie súd poukazuje na to, že žalobca je v spore právne zastúpený, keď navyše v čase podania žaloby už bol oboznámený so závermi Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu, vyslovenými v uznesení č.k. 7CoPr/2/2017-88 zo dňa 31.05.2017, konkrétne v bode 16 odôvodnenia (z tohto je zrejme, že v posudzovanom pracovnoprávnom vzťahu vystupuje ako zamestnávateľ ZŠ vo Svrčinovci a ako zamestnanec žalobca).

6. V súlade s § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol o termíne pojednávania riadne a včas upovedomený svojím právnym zástupcom, pričom právny zástupca

žalovaného jeho neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil s tým, že žalovaný súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti.

7. Súd okrem výsluchu žalobcu vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, t.j. obce Svrčinovec. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca až do odvolania z funkcie riaditeľa ZŠ vo Svrčinovci zo dňa 08.06.2015 a následnej výpovede z pracovného pomeru zo dňa 26.06.2015 vykonával funkciu riaditeľa ZŠ vo Svrčinovci, so sídlom Svrčinovec č. 336, 023 12 Svrčinovec, IČO: 37 812 378. Z menovacieho dekrétu zo dňa 11.06.2004, ako aj z výpovede samotného žalobcu mal súd preukázané, že menovaný na základe výsledkov výberového konania na funkciu riaditeľa ZŠ konaného dňa 08.06.2004 bol menovaný do funkcie riaditeľa ZŠ vo Svrčinovci, pričom sa po uplynutí jeho prvého päťročného funkčného obdobia úspešne uchádzal o funkciu riaditeľa predmetnej ZŠ aj v roku 2009 a následne roku 2014 (viď výpoveď žalobcu zo dňa 06.02.2019) a potom ako bol úspešný aj v týchto výberových konaniach, mal so starostkou obce Svrčinovec jednanie ohľadne jeho pracovných podmienok. V konaní nebolo sporné, že v obci Svrčinovec bola v čase uzavretia predmetnej pracovnej zmluvy v roku 2004 a doposiaľ je iba jedna ZŠ s názvom Základná škola, so sídlom Svrčinovec č. 336, 023 12 Svrčinovec, IČO: 37 812 878, keď sa jedná o právnickú osobu s právnou subjektivitou, rozpočtovú organizáciu, ktorej zriaďovateľom je žalovaný.

8. Riaditeľ školy je na jednej strane samostatným riadiacim funkcionárom školy a na druhej strane je zamestnancom školy s právnou subjektivitou. Právne postavenie riaditeľa školy upravuje zákon č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve. V zmysle uvedeného zákona je riaditeľ školy na jednej strane samostatným riadiacim funkcionárom školy a na druhej strane zamestnancom školy s právnou subjektivitou. Z uvedeného postavenia riaditeľa školy je potom potrebné rozlíšiť dve roviny vzťahov riaditeľa, a to roviny funkčnú, t.j. funkčný vzťah riaditeľa k škole a k obci a roviny pracovnoprávnu, t.j. pracovnoprávny vzťah riaditeľa k škole. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 596/2003 Z.z. riaditeľa vymenúva na dobu funkčného obdobia a odvoláva zriaďovateľ školy alebo školského zariadenia, pričom zriaďovateľ vymenúva riaditeľa na päťročné funkčné obdobie na návrh rady školy. Zriaďovateľ, t.j. žalovaný, súčasne s vymenovaním riaditeľa školy s ním dohodne na dobu funkčného obdobia podmienky podľa osobitného predpisu v pracovnej zmluve a určí mu platové náležitosti podľa osobitného predpisu (§ 3 ods. 3 zákona č. 596/2003 Z.z.). Postavenie riaditeľa školy z hľadiska pracovného práva je upravené § 3 ods. 6 zákona č. 596/2003 Z.z., podľa ktorého riaditeľ školy, alebo riaditeľ školského zariadenia, ktoré v právnych vzťahoch vystupuje vo svojom mene a má zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov (ďalej len „právnická osoba“), je zamestnancom školy alebo školského zariadenia. Z uvedeného jednoznačne vyplýva pracovnoprávne postavenie riaditeľa školy, keď riaditeľ školy je vo vzťahu k škole jej zamestnancom. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že pracovnoprávny vzťah mohol vzniknúť iba medzi žalobcom ako zamestnancom a ZŠ vo Svrčinovci ako jeho zamestnávateľom. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že s ním od počiatku konali starostovia obce Svrčinovec, súd poukazuje na § 4 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, podľa ktorého právne úkony za zamestnávateľa (ZŠ vo Svrčinovci) voči zamestnancovi (žalobcovi), ktorý je štatutárnym orgánom, robí orgán, ktorý ho vymenoval, alebo zvolil. Na uvedené ustanovenie reflektuje § 3 ods. 11 zákona č. 596/2003 Z.z., podľa ktorého vo veci vymenúvania a odvolávania riaditeľa školy, alebo riaditeľa školského zariadenia, ktorého zriaďovateľom je orgán podľa § 2 ods. 1 písm. b) až d), vystupuje za zriaďovateľa starosta obce, predseda samosprávneho kraja alebo prednosta okresného úradu v sídle kraja. Na vymenúvanie a odvolávanie riaditeľa sa nevzťahuje osobitný predpis. Z vyššie citovaných ustanovení potom jednoznačne vyplýva rozlíšenie postavenia žalobcu ako riaditeľa školy z hľadiska jeho pracovnoprávneho postavenia, keď z hľadiska tohto vzťahu právne úkony voči riaditeľovi školy vykonáva za zamestnávateľa, ktorým je ZŠ vo Svrčinovci, orgán, ktorý ho vymenoval, t.j. žalovaný ako zriaďovateľ ZŠ, za ktorého vystupuje starosta obce, nakoľko starosta obce vystupuje za zriaďovateľa pri menovaní riaditeľa školy. Uvedené postavenie žalobcu v prejednávanom spore vyplynulo aj z ďalších skutočností, keď samotný žalobca poukázal na to, že on vykonával funkciu riaditeľa školy na základe viacerých, po sebe nasledujúcich päťročných funkčných období, keď výberového konania sa na funkciu riaditeľa školy sa úspešne zúčastnil v roku 2004, 2009 a 2014. Výklad žalobcu, ktorý vychádza striktno zo znenia pracovnej zmluvy zo dňa 30.06.2014, kde je ako zamestnávateľ uvedená obec Svrčinovec, potom nemôže s poukazom na vyššie citovanú právnu úpravu obstať, nakoľko proces vzniku pracovnoprávneho vzťahu riaditeľa ZŠ, na ktorej vykonáva funkciu riaditeľa, je daný všeobecne záväzným právnym predpisom. Keďže v prípade neplatnosti skončenia pracovného pomeru je zamestnanec oprávnený sa v zmysle § 79 ods. 1 ZP domáhať náhrady mzdy iba voči zamestnávateľovi, je týmto povinným subjektom zamestnávateľ žalobcu, ktorým je ZŠ Svrčinovec. Iba

na doplnenie súd poukazuje na to, že aj zo správania sa samotného žalobcu a ZŠ Svrčinovec vyplýva, že ZŠ vyplácala žalobcovi ako riaditeľovi mzdu a žalobca bol súčasne prihlásený do systému sociálneho poistenia, ako zamestnanec ZŠ vo Svrčinovci. Pokiaľ žalobca v konaní odvodzoval vznik pracovného pomeru k žalovanému od pracovnej zmluvy zo dňa 30.06.2004, kde je ako zamestnávateľ uvedená obec Svrčinovec, t.j. žalovaný, súd poukazuje na to, že na základe tejto pracovnej zmluvy nemohol vzniknúť pracovný pomer medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom. Ako už súd vyššie uviedol, vznik pracovného pomeru na funkciu riaditeľa školy je striktno upravený v § 3 zákona č. 596/2003 Z.z., keď v uvedenom ustanovení zákon explicitne upravuje aj otázku, koho zamestnancom je riaditeľ školy (§ 3 ods. 6 citovaného zákona). Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že medzi žalobcom ako riaditeľom ZŠ ako zamestnancom mohol vzniknúť pracovný pomer iba so zamestnávateľom, ktorým bola ZŠ Svrčinovec. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pracovný pomer medzi zamestnancom a zamestnávateľom môže vzniknúť aj konkludentne. Keďže žalovaný vykonával funkciu riaditeľa ZŠ od 01.07.2004 a medzi stranami sporu nebolo sporné, že od uvedeného dátumu aj plnil svoje pracovné povinnosti vo funkcii riaditeľa školy, je zrejmé, že pracovný pomer vznikol medzi žalobcom a ZŠ Svrčinovec. Uvedené závery nachádzajú oporu aj v uznesení Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoPr/2/2017-88 zo dňa 31.05.2018, ktorý v bode 16 odôvodnenia predmetného uznesenia jednoznačne poukazuje na to, že „medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že zriaďovateľom ZŠ vo Svrčinovci je priamo obec Svrčinovec. Obec Svrčinovec podľa § 3 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z.z. vymenoval do funkcie riaditeľa školy, ktorý vykonáva štátnu správu v školstve na úseku školy. Zároveň s vymenovaním do tejto funkcie je v zmysle § 3 ods. 3 zákona o štátnej správe v školstve a v školskej samospráve zriaďovateľ (obec Svrčinovec) za zamestnávateľa (ZŠ Svrčinovec) povinný uzatvoriť s vymenovaným riaditeľom aj pracovnú zmluvu. Riaditeľ školy sa tak stane zamestnancom školy v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 596/2003 Z.z.“ Na základe vyššie uvedených záverov súd potom pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného (keď nárok na náhradu mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru podľa § 79 ods. 1 ZP vzniká zamestnancovi iba vo vzťahu k zamestnávateľovi) žalobu zamietol.

9. Pokiaľ žalobca v prejednávanej spore podal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 5CoPr/3/2015, predmetom ktorého je neplatnosť skončenia pracovného pomeru a určenie, že pracovný pomer trvá (v konaní vystupuje na strane žalobcu žalobca identický so žalobcom v prejednávanej spore a na strane žalovaného ZŠ Svrčinovec) súd návrh na prerušenie konania zamietol, keď podľa názoru súdu výsledok konania v uvedenej právnej veci nemôže mať vplyv na výsledok prejednávanej spory, pretože súd zamietol žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Vplyv na výsledok prejednávanej spory by mal iba v prípade, ak by žalovaným bola ZŠ vo Svrčinovci.

10. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko bol v konaní v celom rozsahu úspešný. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie

prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.